

Capítol VI. Impost sobre les estades en establiments turístics

Secció primera. Disposicions generals

Article 22. Objecte i àmbit d'aplicació

1. Aquest capítol té per objecte la regulació, com a tribut propi de la Generalitat, de l'impost sobre les estades en establiments turístics.
2. L'impost sobre les estades en establiments turístics és exigible en tot el territori de Catalunya.

Article 23. Objecte de l'impost

L'impost sobre les estades en establiments turístics grava la singular capacitat econòmica de les persones físiques que es posa de manifest en l'estada en els establiments i equipaments a què fa referència l'apartat 3 de l'article 26 en els termes establerts per aquesta llei. L'impost també pretén internalitzar les possibles externalitats que el turisme pot causar en les zones d'alta concentració turística.

Article 24. Afectació dels ingressos

Els ingressos derivats de l'impost sobre les estades en establiments turístics resten afectats a la dotació del Fons per al foment del turisme, regulat per la secció setena, per atendre les finalitats que s'hi determinen.

Article 25. Compatibilitat amb altres tributs

L'impost sobre les estades en establiments turístics és compatible amb altres exaccions, específicament amb les taxes que es puguin establir per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives que es refereixin de manera particular als subjectes passius, els afectin o els beneficiïn.

Secció segona. Elements essencials de l'impost

Article 26. Fet imposable

1. Constitueix el fet imposable de l'impost l'estada, per dies o fraccions, amb pernoctació o sense, que fan els contribuents en els establiments i equipaments turístics a què fa referència l'apartat 3, situats a Catalunya.

En el cas de les embarcacions de creuer turístic, s'entén realitzat el fet imposable quan aquestes estiguin amarrades en un port del territori de Catalunya. A aquest efecte, es considera que el vaixell resta amarrat a un port des del moment en què es llança el primer cap durant l'atrada fins al moment en què el vaixell afluixa l'última amarra.

2. Als efectes del que estableix aquest capítol, s'entén per estada el gaudiment del servei d'allotjament, per dia o fracció, amb pernoctació o sense.

3. Resten subjectes a l'impost les estades en els establiments i equipaments turístics següents:

- a) Els allotjaments turístics establerts en cada moment per la normativa vigent en matèria de turisme.
- b) Els albergs de joventut, quan prestin serveis turístics d'allotjament.

c) Les embarcacions de creuer turístic.

d) Qualsevol establiment o equipament en què es prestin serveis turístics d'allotjament.

4. S'entén per embarcació de creuer turístic, als efectes del que estableix aquesta llei, la que fa transport per mar o per vies navegables amb l'única finalitat de plaer o esbarjo, complementat amb altres serveis i amb estança a bord superior a dues nits, segons el que defineix la normativa de la Unió Europea.

5. Als efectes de l'aplicació d'aquest impost, el concepte de serveis turístics d'allotjament es refereix als serveis que possibiliten l'hostatge en infraestructures, instal·lacions, equipaments o mobiliaris destinats a aquest fi.

Article 27. Exempcions

1. Resten exemptes de l'aplicació de l'impost:

a) Les estades subvencionades per programes socials d'una administració pública de qualsevol estat membre de la Unió Europea.

b) Les estades fetes per persones d'edat igual o inferior a setze anys.

c) Les estades que es facin per causes de força major, determinades per reglament.

d) Les estades que faci qualsevol persona per motius de salut, i també les de les persones que l'acompanyin.

2. Per al gaudiment i aplicació de les exempcions establertes per l'apartat 1 cal acreditar documentalment la concurrència de les circumstàncies que hi donen dret, d'acord amb el que sigui establert per reglament. Pel que fa a l'exempció a què fa referència la lletra *d*, s'ha de justificar documentalment que les estades responen a la necessitat de rebre prestacions d'atenció sanitària que formen part de la cartera de serveis del sistema sanitari públic de Catalunya.

Article 28. Meritació

1. L'impost es merita a l'inici de l'estada en els establiments i equipaments a què fa referència l'apartat 3 de l'article 26.

2. Pel que fa a les estades en embarcacions de creuer, l'impost es merita, per als contribuents que es troben en trànsit, en el moment en què el vaixell fa escala en algun port de Catalunya. La persona que embarca en un port de Catalunya iniciant així el seu viatge, o la que hi desembarca perquè aquest port és la destinació final del seu viatge, no merita l'impost.

Article 29. Contribuent

És contribuent de l'impost la persona física que fa una estada en qualsevol dels establiments i equipaments a què fa referència l'apartat 3 de l'article 26. També ho és la persona jurídica a nom de la qual es lliura la corresponent factura o document anàleg per l'estada de persones físiques en els dits establiments i equipaments.

Article 30. Substitut del contribuent

Té la condició de substitut del contribuent la persona física o jurídica, i també les entitats que sense tenir personalitat jurídica constitueixen una unitat econòmica o patrimoni separat susceptible d'imposició definides com a obligats tributaris per la normativa tributària general, que sigui titular de l'explotació de qualsevol dels establiments o equipaments a què fa referència l'apartat 3 de l'article 26. Es presumeix,

llevat de prova en contrari, que la persona titular de la llicència de turisme és qui explota l'establiment o equipament.

Article 31. Responsables solidaris

1. Responen solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris corresponents a les quotes meridades dels contribuents totes les persones físiques o jurídiques que contracten directament en nom del contribuent i fan d'intermediàries entre aquest i els establiments i equipaments a què fa referència l'apartat 3 de l'article 26.

2. D'acord amb el que estableix l'apartat 1, es presumeix que la persona o entitat intermediària actua com a representant del contribuent, tot assumint les seves obligacions tributàries, i el substitut s'hi pot dirigir a fi d'exigir el pagament del tribut, en les condicions que siguin establertes per reglament.

Article 32. Assistents en la recaptació de l'impost

1. Poden ser assistents en la recaptació de l'impost els intermediaris d'empreses turístiques d'allotjament considerats en la normativa turística i tots els professionals, empreses, entitats o operadors de plataformes tecnològiques que comercialitzen serveis turístics d'allotjament en els establiments i equipaments a què fa referència l'article 26.3 o faciliten la relació entre el titular de l'explotació i les persones físiques que fan les estades, i acorden amb aquestes un avançament del preu a compte de l'estada i la satisfacció anticipada de l'impost en fer la reserva.

2. Per a actuar com assistent en la recaptació cal l'habilitació expressa de l'Administració i la signatura del conveni corresponent. L'obtenció d'aquesta habilitació i el contingut del conveni s'han d'ajustar als termes i les condicions que siguin establerts per reglament.

3. En el cas de les empreses prestadores de serveis de la societat de la informació i les plataformes tecnològiques, l'habilitació a què fa referència l'apartat 2 només es pot concedir amb una auditoria prèvia dels seus sistemes informàtics que garanteixi l'adequació d'aquests per a l'aplicació correcta de l'impost. Una vegada concedida l'habilitació i signat el conveni, la plataforma ha d'ésser auditada periòdicament en els termes i les condicions que siguin establerts per reglament.

Article 33. Base imposable

1. La base imposable de l'impost s'estableix en el nombre d'unitats d'estada en el mateix establiment o equipament turístic durant un període continuat. En qualsevol cas, es computa un màxim de set unitats d'estada per persona.

2. Als efectes de l'aplicació d'aquest impost, s'entén que són unitats d'estada els dies o les fraccions que comporta l'estada continuada del contribuent en el mateix establiment o equipament turístic. Si l'allotjament és contractat en règim de cessió o arrendament de temporada, el límit màxim d'estades computables establert per l'apartat 1 s'ha d'aplicar respecte de cada temporada o període de temps continu en el mateix establiment o equipament.

3. L'Administració tributària pot aplicar el mètode d'estimació indirecta de la base imposable si el substitut del contribuent no presenta l'autoliquidació de l'impost o presenta autoliquidacions incompletes o inexactes i no aporta les dades d'ocupació de l'establiment o equipament turístic que explota. En aquest cas, el nombre d'unitats d'estada en l'establiment o equipament turístic es determina, preferentment, i sens perjudici de la utilització dels altres mitjans establerts per la legislació vigent, pels mitjans següents:

a) A partir de les dades estadístiques d'ocupació dels establiments o equipaments del mateix tipus situats en el mateix àmbit territorial o en la mateixa marca turística.

b) A partir de les dades declarades per una mostra d'establiments o equipaments reglats del mateix tipus situats en la mateixa localitat o barri. A aquest efecte, s'entén per establiment reglat el que està donat d'alta en el Registre de turisme de Catalunya.

c) A partir de les dades procedents d'estudis del sector fets per organismes públics o per organitzacions privades d'acord amb tècniques estadístiques adequades.

d) A partir de les dades que consten en el registre policial de les persones que s'allotgen als establiments d'hostalatge situats a Catalunya.

4. Les dades obtingudes per a fer l'estimació indirecta del nombre d'estades s'han de referir, preferentment, a l'any del període de declaració que l'Administració tributària pretén de regularitzar.

Article 34. Tipus de gravamen i quota

1. La quota tributària s'obté de multiplicar el nombre d'estades pel tipus del gravamen corresponent segons el tipus d'establiment o equipament turístic i localització, d'acord amb la tarifa següent:

Tipus d'establiment	Tarifa general (en euros)		Tarifa especial (en euros)
	Barcelona ciutat	Resta de Catalunya	
1. Hotel de 5 estrelles, gran luxe, càmping de luxe i establiment o equipament de categoria equivalent	2,25	2,25	5,00
2. Hotel de 4 estrelles i 4 estrelles superior, i establiment o equipament de categoria equivalent	1,10	0,90	3,50
3. Habitatge d'ús turístic	2,25	0,90	-
4. Resta d'establiments i equipaments	0,65	0,45	2,50
5. Embarcació de creuer			
Més de 12 hores	2,25	2,25	
12 hores o menys	0,65	-	

2. La tarifa especial és aplicable a les estades en els establiments que, dins un centre recreatiu turístic, estiguin situats a les àrees en què s'admeten activitats de joc i apostes.

Article 35. Facturació

El substitut del contribuent ha de consignar en la factura que emeti als seus clients, de manera diferenciada de la contraprestació pels seus serveis, l'import de la quota de l'impost amb indicació del nombre d'unitats d'estada i del tipus de gravamen aplicat.

Secció tercera. Gestió i aplicació del tribut

Article 36. Autoliquidació

1. El substitut del contribuent està obligat a presentar l'autoliquidació de l'impost i a efectuar-ne l'ingrés corresponent en les condicions i els terminis que siguin establerts per reglament. De la quota tributària de l'impost es dedueixen, si s'escau, les quantitats que hagin estat ingressades o que hagin de ser ingressades pels obligats tributaris assistents en la recaptació a què fa referència l'article 32, als efectes de determinar l'import total a ingressar en la corresponent autoliquidació de l'impost. No cal presentar l'autoliquidació si l'ingrés de l'impost, en la seva totalitat, és efectuat pels obligats tributaris assistents en la recaptació. En aquest cas, el substitut del contribuent ha de presentar un formulari digital amb la informació i en les condicions que siguin establertes per reglament.

2. L'agent col·laborador a què es refereix l'article 41 pot efectuar, en els termes que siguin establerts per reglament, el pagament agregat i en una sola autoliquidació de les quotes de l'impost meritades respecte d'un col·lectiu de substituïts dels contribuents i els establiments o equipaments que explotin. De la mateixa manera, el substitut del contribuent que explota més d'un establiment o equipament pot efectuar el pagament agregat i en una sola autoliquidació de les quotes de l'impost meritades respecte de cadascun dels establiments i equipaments esmentats.

3. Els models d'autoliquidació individuals i agregats i, si s'escau, els documents d'ingrés s'han d'aprovar per mitjà d'una ordre del conseller del departament competent en matèria tributària.

Article 37. Ingrés per part de l'assistent en la recaptació

L'assistent en la recaptació ha d'ingressar a l'Agència Tributària de Catalunya, en condició d'obligat tributari i en lloc del titular de l'explotació i en la forma i els terminis que siguin establerts per reglament, les quantitats que hagi rebut del contribuent que ha fet la reserva en concepte d'acompte de l'impost, sempre que l'assistent compti amb el consentiment previ del titular de l'explotació de l'establiment turístic.

Article 38. Identificació dels establiments

1. Els establiments i equipaments a què es refereix l'apartat 3 de l'article 26 han d'ésser identificats, en les actuacions amb l'Agència Tributària de Catalunya relatives a aquest impost, per mitjà del codi d'identificació que se'ls assigni. Aquest codi s'ha d'assignar a partir de la identificació de l'establiment o l'equipament en el Registre de turisme de Catalunya.

2. L'Agència Tributària de Catalunya ha d'establir mitjançant resolució l'estructura i el format del codi d'identificació per a cada tipus d'establiment i equipament.

Article 39. Aplicació de l'impost

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost sobre les estades en establiments turístics corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans d'inspecció competents en matèria de turisme, els quals, en el transcurs de les seves actuacions, poden requerir al titular de l'explotació de l'establiment o equipament turístic l'acreditació d'haver presentat les autoliquidacions de l'impost el termini de presentació de les quals hagi transcorregut en el moment de l'actuació administrativa.

Article 40. Obligacions d'informació

1. Els titulars de l'explotació dels establiments i equipaments a què fa referència l'apartat 3 de l'article 26 han de tenir a disposició de l'Agència Tributària de Catalunya la informació detallada de les estades que s'hi hagin produït durant els quatre anys anteriors al de l'actuació administrativa, i, en concret, la identificació i l'edat de les persones allotjades, i també les dates d'entrada i sortida de l'establiment de cadascuna d'aquestes persones.

2. Els assistents en la recaptació han de tenir a disposició de l'Agència Tributària de Catalunya la mateixa informació a què es refereix l'apartat 1, i han de lliurar-li la informació que els requereixi, als efectes de garantir el compliment correcte de l'obligació d'ingrés, en els termes que siguin establerts per reglament.

Article 41. Agents del sistema tributari col·laboradors en l'aplicació de l'impost

1. Els agents del sistema tributari, de manera voluntària i per mitjà d'acords o convenis, poden col·laborar amb l'Agència Tributària de Catalunya per a facilitar el compliment de les obligacions tributàries derivades de l'impost sobre les estades en establiments turístics, i prevenir-ne i evitar-ne el frau, en els termes i les condicions que siguin establerts per reglament. Aquesta col·laboració també pot instrumentar-se per mitjà d'acords o convenis de l'Agència Tributària de Catalunya amb altres administracions públiques.

2. La col·laboració es pot concretar, entre altres continguts possibles, en la presentació i el pagament de les autoliquidacions de l'impost en nom dels titulars de l'explotació dels establiments i equipaments turístics, de la manera que determini l'acord corresponent. La presentació i, si escau, el pagament de l'impost requereix el consentiment previ del titular de l'explotació dels establiments i equipaments turístics.

Article 42. Designació de representant a Catalunya

Els assistents en la recaptació i totes les persones a les quals la normativa tributària catalana imposa el compliment d'obligacions tributàries formals o materials, que siguin no residents, estan obligats a designar un representant resident, als efectes de llurs relacions amb l'Administració tributària de la Generalitat. Aquesta designació, degudament acreditada, s'ha de comunicar a l'Agència Tributària de Catalunya.

Secció quarta. Revisió

Article 43. Recursos i reclamacions

Contra els actes de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dictats en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics es pot interposar un recurs de reposició potestatiu o una reclamació economicoadministrativa davant la Junta de Finances.

Secció cinquena. Règim sancionador

Article 44. Infraccions i sancions

1. Constitueix una infracció tributària lleu consignar de manera incompleta o inexacta, o deixar de consignar, en l'autoliquidació de l'impost, el codi d'identificació a què es refereix l'article 38. La sanció aplicable per la comissió d'aquesta infracció consisteix en una multa pecuniària fixa de tres-cents euros.

2. Constitueixen infraccions tributàries molt greus:

a) La manca d'ingrés de l'impost que hagi estat abonat pel contribuent al substitut, sempre que les quantitats abonades i no ingressades comportin més del deu per cent de la quantitat total que s'hauria d'haver ingressat en l'autoliquidació corresponent. La sanció aplicable per la comissió d'aquesta infracció consisteix en una multa pecuniària del tres-cents per cent del total de la quantitat no ingressada en el període corresponent, amb un mínim de sis-cents euros.

b) La manca d'ingrés de l'impost per part de l'obligat tributari assistent en la recaptació, quan l'hagi percebut prèviament dels contribuents. La sanció aplicable per la comissió d'aquesta infracció consisteix en una multa pecuniària del tres-cents per cent del total de la quantitat no ingressada en el període corresponent, amb un mínim de dos mil euros.

3. Sens perjudici del que disposa aquest article, les infraccions tributàries produïdes en l'àmbit d'aquest impost es tipifiquen i se sancionen d'acord amb el que estableix la normativa general aplicable als tributs propis de la Generalitat.

4. La tramitació del procediment sancionador i la imposició, si escau, de sancions tributàries correspon als òrgans competents de l'Agència Tributària de Catalunya.

Secció sisena. Col·laboració interadministrativa

Article 45. Subministrament d'informació per la Direcció General de la Policia

La Direcció General de la Policia ha de subministrar periòdicament a l'Agència Tributària de Catalunya, per mitjans electrònics, i en els formats i terminis que es determinin per conveni, les dades contingudes en el registre de persones allotjades als establiments d'hostalatge situats a Catalunya que siguin estrictament necessàries per a la comprovació de l'impost sobre les estades en establiments turístics. Es consideren dades estrictament necessàries les següents:

a) La identificació de l'establiment o equipament turístic situat a Catalunya.

b) La identificació del titular de l'explotació de l'establiment o equipament turístic.

c) El número i tipus de document d'identitat de la persona que s'allotja a l'establiment o equipament turístic, i la seva data de naixement.

d) La data d'entrada a l'establiment o equipament turístic de cada persona que s'hi allotja i el nombre de dies previstos de l'estada.

Article 46. Subministrament d'informació per les autoritats portuàries

Les autoritats portuàries de Catalunya han de remetre a l'Agència Tributària de Catalunya durant el primer trimestre de l'any la relació d'embarcacions de creuer turístic que han amarrat, en els termes de l'apartat 1 de l'article 26, durant l'any anterior en el port del qual tenen encarregada la gestió.

Article 47. Dades estadístiques

Les dades obtingudes de la gestió de l'impost sobre les estades en establiments turístics poden ésser cedides per l'Agència Tributària de Catalunya a l'òrgan de la Generalitat competent en matèria de turisme, amb un procés previ de dissociació i anonimització.

Secció setena. Fons per al foment del turisme

Article 48. Descripció del Fons per al foment del turisme

1. El Fons per al foment del turisme es configura com a mecanisme destinat a finançar polítiques turístiques per al millorament de la competitivitat de Catalunya com a destinació turística i garantir-ne la sostenibilitat.
2. El Fons es dota amb els ingressos obtinguts de l'impost sobre les estades en establiments turístics. Aquesta dotació resta afectada a les despeses directament relacionades amb els objectius establerts per l'article 49.
3. Els departaments competents en matèria d'economia i en matèria de turisme són els encarregats de gestionar el Fons, en els termes i amb les condicions que siguin establerts per reglament, i han de garantir la informació prèvia del sector afectat.

Article 49. Destinació dels recursos del Fons per al foment del turisme

1. Els recursos del Fons per al foment del turisme s'han de destinar a projectes o actuacions que persegueixin algun dels objectius següents:
 - a) La promoció turística de Catalunya.
 - b) L'impuls del turisme sostenible, responsable i de qualitat, i la protecció, la preservació, la recuperació i el millorament dels recursos turístics.
 - c) El foment, la creació i el millorament dels productes turístics.
 - d) El millorament dels serveis de control i inspecció sobre els establiments i equipaments turístics.
 - e) El desenvolupament d'infraestructures i serveis relacionats amb el turisme.
2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, s'han de fer els repartiments següents:
 - a) S'ha de destinar a les administracions locals un mínim del 50% de la recaptació del Fons derivada de la recaptació de la tarifa general, en funció de la recaptació corresponent als establiments i equipaments a què fa referència l'apartat 3 de l'article 26, amb les condicions que siguin establertes per reglament.
 - b) S'ha de destinar a la ciutat de Barcelona, a més, el 50% de l'import que resulta d'aplicar l'increment de tarifa dels establiments de la ciutat amb relació a l'aplicada a la resta d'establiments del territori de Catalunya.
 - c) S'ha de destinar al Consell General d'Aran el 20% de la recaptació obtinguda al seu territori amb càrrec al tram del Fons de gestió pròpia de la Generalitat.
3. S'exclouen del repartiment establert per l'apartat 2 els ingressos provinents de la tarifa especial.
4. Els recursos del Fons gestionats per les administracions locals s'han de destinar al finançament dels projectes i les actuacions a què fa referència l'apartat 1, en llur conjunt o per algun de llurs conceptes, tot atenent de manera prioritària les necessitats de promoció turística, i d'acord amb els criteris i procediments que siguin determinats per reglament.
5. L'assignació a què fa referència l'apartat 4, i també la distribució de la resta de recursos del Fons, s'ha d'efectuar en els terminis, els termes i les condicions que siguin establerts per reglament.

Secció vuitena. Normes addicionals

Article 50. Desplegament i aplicació de l'impost

1. Mitjançant la llei de pressupostos de la Generalitat es poden modificar els elements de quantificació de l'impost.
2. En l'aplicació de l'impost regeix supletòriament la legislació general tributària aplicable a Catalunya i les normes complementàries que la despleguen.